

[A. C. Normann.]

formentlig være let at udfinde. Man kan f. eks. forhøje de faktiske promiller, som købstæderne og flækkerne anvender, med statsgrundskyldens 6 promille. Vanskeligere er det for sognekommunernes vedkommende, fordi bevægeligheden her mellem minimalt 10 promille og maksimalt 35 promille medfører en så stor forskelligartethed i kommunernes udskrivning af skat på fast ejendom. Imellem 10 og 11 promille, altså over 10 eller nede i nærheden af de 10, ligger 50 kommuner, og på 35 og derover ligger 236 kommuner, medens det store, store antal af sognekommuner udskriver fra 15 til 30 promille, hvilket svarer meget godt til, hvad den højtærede finansminister oplyste om et gennemsnit på 22 promille.

Jeg afventer altså under forudsætning af folketingets tilslutning den højtærede finansministers forslag, som jeg nu har et tilsagn om vil komme. Jeg kunne tænke mig, at problemet på dette område lettest løses ved at forhøje amternes faktiske promiller fra 14 til 20 promille maksimalt og foretage en undersøgelse af, om der vil være saglige grunde for særlige ordninger for Københavns, Frederiksborg og Sønderborg amter, der er de eneste, der ligger væsentligt under de 14, der nu er den højest tilladte promille. Men der knytter sig dertil forhold, som nok fordrer en grundigere undersøgelse.

Går vi den vej, jeg her har nævnt, vil det sige, at beløbet fuldt ud kommer sognekommunerne til gode, samtidig med at det bliver lettere at følge venstre og de konservative et stykke på vej i deres ønske om at få grundlaget for tilskud til amterne fra sognekommunerne omlagt, således at det i stedet for at sættes i forhold til grundværdien beregnes i forhold til indkomstmassen, idet sognekommunernes samlede tilsvær til amterne vel i så fald falder med henimod 60 mill. kr. Og får vi så også stats-ejendomsskylden overført til kommunerne, vil disses samlede byrder lattes meget føleligt, idet statsejendomsskatten andrager noget over 30 mill. kr.; det er noget, som samtidig vil gøre det lettere at få gennemført den tanke, det radikale venstre er gået ind for: at forhøje den skattefrie bundgrænse for indkomstbeskatningen til kommunerne.

Jeg nævner også den mulighed — men

foreløbig kun som en mulighed, jeg gerne vil have drøftet i folketingsudvalget — at man, hvis folketinget ønsker statsejendomsskylden afviklet fremfor at opretholde den og overføre den til kommunerne som grundskyld, da i afviklingsperioden lader provenuet gå til støtte for særlig vanskeligt stillede kommuner. Vi har tidligere haft et beløb til rådighed for sådanne kommuner, og jeg tror — jeg bygger på erfaringerne fra dengang — at der, bl. a. når det drejer sig om kommuner med stor geografisk udstrækning og ret få og ofte ikke alt for velstillede indbyggere, vil være et behov for en sådan ordning. En omlægning som den, det radikale venstre her ønsker, motiverer jo i sig selv, at sognekommunerne får adgang til at udskrive mere i grundskyld end hidtil — et ønske, vi rejste i forbindelse med grundstigningsskyldens afskaffelse. Jeg håber, der skal kunne opnås et flertal herfor, men det er også en af de ting, som kan drøftes nærmere i udvalget.

Nu henviste den højtærede finansminister til det siddende ekspertudvalg, hvad der jo er rimeligt — forenklingudvalget er det vist, vi kalder det — men jeg formoder, at vi ikke behøver at vente alt for længe på bemærkninger fra dette udvalg. Ændringerne vedrørende grundstigningsskylden for nylig fik man meget hurtigt fra hånden, og jeg tror ikke, det foreliggende forslag er mere indviklet, end at man med hensyn til det også ret hurtigt kan gøre sine overvejelser i forenklingudvalget.

I alt fald tror jeg, det ville være rigtigt, om det forslag, som folketinget anmoder regeringen om, og som den højtærede minister giver tilsagn om at fremsætte, kunne fremsættes i år, så at befolkningen og kommunerne kan få lejlighed til at gennemdrøfte det tids nok til, at det kan blive en realitet i skatteåret 1966-67.

Jeg skal med disse ord anbefale forslaget til folketingsbeslutning til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Ove Hansen: Jeg vil gerne sige, at de tanker, der ligger i det forslag til folketingsbeslutning, som det ærede medlem hr. A. C. Normann m. fl. har fremsat, i og for sig har min sympati. Jeg synes, der er ting i det, som vi jo netop bør kunne tale noget om og få en, skal vi sige varig løsning på.